DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

2. oktober 2003 *

I sag C-411/01,

angående en anmodning, som tribunal d'instance de Metz (Frankrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

GEFCO SA

mod

Receveur principal des douanes,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 145-151 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1),

* Processprog: fransk.

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne P. Jann og A. Rosas (refererende dommer),

generaladvokat: A. Tizzano
justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— GEFCO SA ved avocat F. Goguel

— den franske regering ved G. de Bergues og A. Colomb, som befuldmægtigede

— den portugisiske regering ved L. Fernandes, J. Serra de Andrade og Â. Seiça Neves, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Tricot, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 27. november 2002 er afgivet mundtlige indlæg af GEFCO SA ved F. Goguel, af den franske regering ved A. Colomb og af Kommissionen ved B. Stromsky og X. Lewis, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 26. marts 2003,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 8. oktober 2001, indgået til Domstolen den 17. oktober 2001, har tribunal d'instance de Metz i medfør af artikel 234 EF forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 145-151 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«).

2 Spørgsmålet er blevet rejst i en sag mellem GEFCO SA (herefter »GEFCO«), der driver virksomhed som toldspeditør, og toldmyndighederne vedrørende en toldskyld, der er opstået i forbindelse med en procedure for tresidet passiv forædling.

Relevante retsforskrifter

3 I toldkodeksens artikel 65 bestemmes:

»Klarereren kan efter anmodning få tilladelse til at berigtige en eller flere oplysninger i angivelsen, efter at toldvæsenet har antaget den. Dog må dette ikke bevirke, at angivelsen kommer til at vedrøre andre varer end de oprindeligt omfattede.

Der kan imidlertid ikke længere tillades berigtigelse, hvis anmodning herom fremsættes, efter at toldmyndighederne

[...]

c) [...] har frigivet varerne.«

4 Toldkodeksens artikel 78, der findes under overskriften »Efterfølgende kontrol af angivelserne«, bestemmer:

»1. Toldmyndighederne kan uden videre eller efter anmodning fra klarereren foretage en revision af angivelsen efter varernes frigivelse.

[...]

3. Fremgår det af en revision af angivelsen eller af den efterfølgende kontrol, at de bestemmelser, der gælder for den pågældende toldprocedure, er blevet anvendt på grundlag af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger, træffer toldmyndighederne under overholdelse af eventuelle gældende bestemmelser de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.«

5 I toldkodeksens artikel 87 bestemmes:

»1. Betingelserne for, hvorledes den pågældende procedure benyttes, fastsættes i bevillingen.

2. Bevillingshaveren skal underrette toldmyndighederne om alle forhold, der indtræder efter bevillingens meddelelse, og som kan formodes at have betydning for bevillingens opretholdelse eller indhold.«

6 Proceduren for passiv forædling er reguleret i toldkodeksens artikel 145-160.

7 I henhold til toldkodeksens artikel 145, stk. 1, giver proceduren for passiv forædling mulighed for midlertidigt at udføre fællesskabsvarer fra Fællesskabets toldområde med henblik på at lade dem undergå forædlingsprocesser og derefter lade de varer, der frembringes herved, overgå til fri omsætning med hel eller delvis fritagelse for importafgifter.

8 Kodeksens artikel 148, stk. 1, litra b), bestemmer, at bevilling til passiv forædling kun meddeles, når det kan godtgøres, at forædlingsprodukterne vil blive fremstillet på grundlag af de midlertidigt udførte varer.

9 I henhold til toldkodeksens artikel 150, stk. 2, indrømmes fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter, jf. artikel 151, stk. 1, ikke, når en af betingelserne eller forpligtelserne i forbindelse med proceduren for passiv forædling ikke er opfyldt, medmindre det godtgøres, at tilsidesættelserne ikke har haft reel betydning for denne procedures virkemåde.

10 Toldkodeksens artikel 151, stk. 1, fastslår, at den fuldstændige eller delvise fritagelse for importafgifter, der er omhandlet i kodeksens artikel 145, består i, at beløbet for de importafgifter, der påhviler forædlingsprodukter, som overgår til fri omsætning, fradrages beløbet for de importafgifter, der på samme dato ville gælde for de midlertidigt udførte varer, hvis disse varer var blevet indført i Fællesskabets toldområde fra det land, hvor de har været genstand for forædlingsprocessen eller den sidste forædlingsproces.

11 Toldkodeksens artikel 151, stk. 2, bestemmer, at det beløb, der skal fradrages i henhold til bestemmelsens stk. 1, beregnes efter mængden og beskaffenheden af de pågældende varer på datoen for antagelsen af angivelsen om deres henførsel under proceduren for passiv forædling og på grundlag af de andre beskatningselementer, der gælder for dem på datoen for antagelsen af angivelsen om forædlingsprodukternes overgang til fri omsætning.

12 Toldkodeksens artikel 220 vedrørende bogføring af, og meddelelse til debitor om, det afgiftsbeløb, som følger af en toldskyld, bestemmer:

»1. Hvis det afgiftsbeløb, som følger af en toldskyld [...] er bogført for lavt i forhold til det efter lovgivningen skyldige beløb, skal bogføringen af det afgiftsbeløb, der skal opkræves eller efteropkræves, ske senest to dage efter det tidspunkt, hvor toldmyndighederne er blevet klar over situationen og kan beregne det efter lovgivningen skyldige beløb og fastslå, hvem der er debitor (efterfølgende bogføring). [...]

2. [...] [der] foretages [...] ikke efterfølgende bogføring, når

[...]

b) det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb ikke er blevet bogført som følge af en fejl, som toldmyndighederne selv har begået, og som debitor ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget, hvis sidstnævnte i øvrigt i forbindelse med toldangivelsen har handlet i god tro og overholdt samtlige bestemmelser i de gældende forskrifter.«

13 På tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen var gennemførelsesbestemmelserne vedrørende proceduren for passiv forædling fastsat i artikel 748-787 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1, herefter »gennemførelsesforordningen«).

14 Den kombinerede nomenklatur (herefter »KN«), der fremgår af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1734/96 af 9. september 1996 (EFT L 238, s. 1), er en varenomenklatur, der både skal imødekomme kravene i den fælles toldtarif og kravene i forbindelse med Fællesskabets udenrigshandelsstatistik. Den fastsætter positioner på otte cifre, der angiver, i hvilken kategori en vare skal tariferes.

Hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

15 I 1995 fik selskabet Hewlett Packard Italiana SpA bevilling fra de italienske myndigheder til en passiv forædling, der gav mulighed for midlertidig udførsel af elektroniske kort fra Italien til Kina eller Japan med henblik på at indsætte dem i printere og genindføre disse printere som forædlingsprodukter til Fællesskabets toldområde, nærmere bestemt til Frankrig.

16 I bevillingen til midlertidig udførsel af de elektroniske kort var anført den toldposition, som Hewlett Packard Italiana SpA havde angivet, dvs. position 8473 30 90 i KN. I det oplysningsskema, kaldet »INF 2«, som blev udfærdiget

efter anmodning fra virksomheden, anførtes position 8473 i KN som disse varers referencetoldposition, dvs. en position, der kun indeholdt de fire første cifre af den angivne position.

17 Det fremgår af sagens akter, at både bevillingen til midlertidig udførsel og INF 2 var vedlagt en detaljeret beskrivelse af de elektroniske korts tekniske udformning.

18 De elektroniske kort blev udført fra Italien til Kina og Japan. De printere, hvori disse kort var indsat, blev indført til Fællesskabet af GEFCO, som handlede på vegne af sin kunde, selskabet Hewlett Packard France, der selv handlede på vegne af selskabet Hewlett Packard Europe. Ved indførslen angav GEFCO disse kort under toldposition 8473 30 10 i KN og ikke under position 8473 30 90 i KN, som var blevet angivet i forbindelse med den midlertidige udførsel.

19 Det franske toldvæsen påpegede uoverensstemmelsen mellem toldpositionerne i en rapport af 3. december 1998, og en undersøgelse blev iværksat. Ifølge resultatet af denne undersøgelse havde Hewlett Packard Europe givet instruks om at angive de genindførte varer under toldreferencen 8473 30 10 i KN, men de samme varer var ved en fejl stadig angivet til midlertidig udførsel under referencen 8473 30 90 i KN, hvilket var tilfældet i det mindste frem til november måned 1996.

20 Fra og med den 1. januar 1996 blev varer henhørende under toldposition 8473 30 90 i KN pålagt en told på 1,6%, mens varer, som henhørte under position 8473 30 10 i KN, blev pålagt en told på 3,3%.

21 I en rapport af 21. juni 1999 bekræftede de italienske myndigheder, at den korrekte tarifering af de elektroniske kort var toldposition 8473 30 10 i KN, og at angivelsen i dokumenterne vedrørende den midlertidige udførsel var ukorrekt.

22 Ifølge det franske toldvæsen ændrede GEFCO toldreferencen uden tilladelse hertil fra de italienske toldmyndigheder. Selskabet havde ikke anmodet om sagkyndig bistand med henblik på at godtgøre, at den toldposition, der blev angivet ved udførslen, var ukorrekt. Den 26. september 2000 tilsendte det franske toldvæsen derfor GEFCO en rapport om overtrædelse af toldforskrifterne, hvorefter GEFCO pålagdes at betale en toldskyld svarende til differencen mellem den told, der skulle betales for de elektroniske kort i medfør af den position, der var blevet angivet i Frankrig, og den told, der skulle betales som følge af den position, der var blevet angivet i Italien.

23 GEFCO gjorde gældende, at oplysningerne i toldangivelserne og udførselstilladelserne skyldtes skrivefejl, idet den italienske klarerer først i november 1996 var blevet oplyst om, at den relevante toldposition fra den 1. januar 1996 var position 8473 30 10 i KN og ikke længere position 8473 30 90 i KN.

24 Da dette argument ikke kunne tiltrædes af det franske toldvæsen, udstedte oppebørselsmyndigheden ved skrivelse af 19. oktober 2000 et administrativt pålæg med krav om betaling af et beløb på 8 795 672 FRF for ikke erlagt told og merværdiafgift.

25 Den 8. november 2000 rejste GEFCO indsigelse mod pålægget og indbragte tvisten for tribunal d'instance de Metz. Ifølge selskabet skal tolden beregnes på grundlag af den toldposition, der blev angivet til det franske toldvæsen ved genindførslen af varerne, idet denne position er den materielt korrekte. Toldkodeksens artikel 150, stk. 2, og artikel 151, stk. 2, indeholder ikke nogen henvisning til den ved udførslen angivne position, og disse bestemmelser må efter deres formål snarere antages at vedrøre varernes nøjagtige beskaffenhed.

26 Den forelæggende ret har bemærket, at det ikke er præciseret hverken i toldkodeksen eller i gennemførelsesforordningens artikel 748-796, om »beskaffenheden af de pågældende varer« skal forstås som den korrekte angivelse af varens position eller den position, der er angivet i udførselsangivelsen. En sådan præcisering er nødvendig for i hovedsagen at kunne afgøre, om GEFCO ensidigt kunne ændre toldreferencen.

27 Under disse omstændigheder har tribunal d'instance de Metz besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 145-151 i EF's toldkodeks [forordning (EØF) nr. 2913/92] vedrørende proceduren for tresidet passiv forædling fortolkes således, at en erhvervsdrivende, når forædlingsprodukterne overgår til fri omsætning, er udelukket fra at fradrage det beløb i importafgifter, som ville være gældende for midlertidigt udførte varer ifølge disses korrekte position, såfremt den position, der blev angivet ved udførslen, var en anden, ukorrekt position?«

Det præjudicielle spørgsmål

Indlæg til Domstolen

28 GEFCO har indledningsvis gjort gældende, at det er åbenbart, at baggrunden for det præjudicielle spørgsmål er en manglende overensstemmelse mellem toldpositioner, der er opstået som følge af en administrativ fejl, og at selskabets gode tro ikke kan drages i tvivl. I den foreliggende hovedsag var angivelserne til midlertidig udførsel vedlagt som kopi til indførselsangivelserne, således at en opmærksom gennemgang af indførselsangivelserne ville have vist, at der var uoverensstemmelse mellem den toldposition, der var blevet angivet ved udførslen, og den, der blev angivet ved indførslen.

29 Ifølge GEFCO er de franske toldmyndigheder tilsyneladende af den opfattelse, at toldkodeksens artikel 151, stk. 2, første afsnit, henviser til den toldposition, der blev angivet ved varens henførelse under proceduren for passiv forædling. Der er imidlertid intet i dette første afsnit, der begrunder en sådan fortolkning. Ifølge GEFCO er det sandsynligt, at det i henhold til bestemmelsen snarere er varens reelle beskaffenhed, der skal tages i betragtning, end en angiven beskaffenhed, der efterfølgende viser sig at være ukorrekt.

30 GEFCO har desuden påberåbt sig toldkodeksens artikel 150, stk. 2, hvorefter fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter, ikke indrømmes, når en af betingelserne eller forpligtelserne i forbindelse med proceduren for passiv forædling ikke er opfyldt, medmindre det godtgøres, at tilsidesættelserne ikke har haft reel betydning for den pågældende procedures virkemåde. Selskabet har i denne henseende anført, at den grundlæggende betingelse, hvad angår denne virkemåde, er, om det er muligt at godtgøre, at forædlingsprodukterne er blevet fremstillet på grundlag af de midlertidigt udførte varer. Der kan intet anføres til støtte for, at den skrivefejl, der blev begået i hovedsagen med hensyn til toldpositionen i angivelsen af varernes midlertidige udførsel, har haft den mindste indvirkning på den pågældende toldprocedures virkemåde.

31 GEFCO finder, at det franske toldvæsens vurdering af sagen medfører en sanktion, der er uforholdsmæssig i forhold til karakteren af en overtrædelse som den i hovedsagen omhandlede. Selskabet har i den forbindelse henvist til Domstolens praksis i henhold til dom af 11. november 1981, Casati (sag 203/80, Sml. s. 2595), af 31. januar 1984, Luisi og Carbone (forenede sager 286/82 og 26/83, Sml. s. 377), og af 21. september 1989, Kommissionen mod Grækenland (sag 68/88, Sml. s. 2965).

32 Sammenfattende har GEFCO anført, at selskabet, efter en korrekt fortolkning af toldkodeksen, ikke er udelukket fra at fradrage det beløb i importafgifterne for forædlingsprodukterne, som ville være gældende for de midlertidigt udførte varer ifølge disses korrekte toldposition.

33 Den franske regering har anført, at det alene er den toldposition, der er anført i bevillingen til midlertidig udførsel, der er afgørende for, hvilken afgift der finder anvendelse i henhold til proceduren for passiv forædling. Regeringen anerkender, at det i to tilfælde er muligt at ændre toldpositionen, men finder ikke, at der i hovedsagen foreligger sådanne tilfælde. GEFCO har således ikke i medfør af toldkodeksens artikel 87, stk. 2, oplyst toldmyndighederne om, at toldpositionen for de midlertidigt udførte varer skulle ændres. Selskabet har heller ikke i overensstemmelse med kodeksens artikel 65, første afsnit, berigtiget oplysningerne i angivelsen til midlertidig udførsel.

34 Den franske regering har anført, at den bevilling, der er udstedt af toldvæsenet, fastsætter betingelserne for benyttelse af proceduren for passiv forædling. Ved genindførslen af varerne kan den erhvervsdrivende derfor kun fradrage afgifter svarende til den toldposition, der er anført i bevillingen.

35 Den franske regering har konkluderet, at under omstændigheder som dem, der er omhandlet i det præjudicielle spørgsmål, er det efter bestemmelserne i toldkodeksens artikel 145-151 ikke tilladt for en importør — som ikke har oplyst toldmyndighederne om alle forhold, der er opstået efter meddelelsen af bevillingen til at benytte proceduren for passiv forædling, som ikke har berigtiget oplysningerne i angivelsen til midlertidig udførsel, efter at toldvæsenet har antaget den, og som derfor ikke har kunnet få en bevilling, hvori toldpositionen er ændret — at fradrage det beløb i importafgifter for forædlingsprodukterne, som ville være gældende for de midlertidigt udførte varer ifølge disses korrekte position.

36 Den portugisiske regering finder, at når de midlertidigt udførte varer i angivelsen er blevet henført under toldposition 8473 30 90 i KN, og denne tarifering ved udførslen er blevet bekræftet af toldembedsmanden, kan GEFCO principielt ikke ensidigt ændre den pågældende tarifering uden at have anmodet herom og uden at have fået tilladelse hertil.

37 Regeringen har rejst spørgsmålet, om der efter omstændighederne i den foreliggende hovedsag har været tale om en fejl fra toldmyndighedernes side. Hvis dette er tilfældet, skal der i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), tages stilling til, om debitor ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen, og om denne i forbindelse med toldangivelsen har handlet i god tro og overholdt samtlige bestemmelser i de gældende forskrifter.

38 Ifølge den portugisiske regering bør der tillige anlægges en helhedsvurdering samt tages hensyn til proportionalitetsprincippet. De ukorrekte toldangivelser blev i en

periode antaget forskriftsmæssigt af de italienske myndigheder, og sagens akter indeholder intet, der kan godtgøre, at GEFCO ikke handlede i god tro.

39 Regeringen har konkluderet, at de kompetente toldmyndigheder skal anse midlertidigt udførte varer for at være tariferet i den korrekte toldposition, for så vidt som visse betingelser er opfyldt, dvs. at den erhvervsdrivende var i god tro, ikke har gjort sig skyldig i urigtigheder eller åbenlys forsømmelse og har overholdt samtlige bestemmelser i de gældende forskrifter i forbindelse med toldangivelsen. Endvidere må der ikke herske tvivl om de pågældende varers beskaffenhed. Der skal tillige tages hensyn til fejl, som virksomheden og de kompetente myndigheder har begået, og det skal på baggrund af de gældende kriterier vurderes, om fejlen kunne have været opdaget. Det tilkommer den forelæggende ret at kontrollere, om disse betingelser er opfyldt.

40 Kommissionen har anført, at anvendelse af proceduren for passiv forædling er betinget af, at toldmyndighederne udsteder en bevilling. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om den bevilling, som den erhvervsdrivende har påberåbt sig i hovedsagen, udelukker de midlertidigt udførte varer fra sit anvendelsesområde henset til deres korrekte tarifering.

41 Ifølge Kommissionen er der en formodning for, at en angivelse, der er ukorrekt hvad angår de pågældende varers beskaffenhed, er en tilsidesættelse, der har reel betydning for virkemåden af proceduren for passiv forædling i toldkodeksens artikel 150, stk. 2's forstand. Denne formodning er imidlertid ikke uafkræftelig. Det påhviler den erhvervsdrivende at godtgøre, at en angivelse, der er ukorrekt hvad angår de pågældende varers beskaffenhed, ikke har haft en sådan betydning.

42 Sammenfattende har Kommissionen anført, at hvis en toldkontrol med sikkerhed kan fastslå den korrekte toldposition for de midlertidigt udførte varer, og hvis toldmyndighederne har udstedt en bevilling til den pågældende udførsel, er den erhvervsdrivende — i mangel af en tilsidesættelse, der har haft reel betydning for den pågældende toldprocedures virkemåde — berettiget til at fradrage det beløb i importafgifter, som ville være gældende for de midlertidigt udførte varer ifølge disses korrekte position, såfremt den position, der blev angivet ved udførslen, var en anden, ukorrekt position.

Domstolens besvarelse

43 Den forelæggende ret ønsker nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 145-151 skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en erhvervsdrivende, der har angivet varer under en ukorrekt toldposition ved disses midlertidige udførsel fra Fællesskabets område i henhold til proceduren for passiv forædling, kan fradrage det beløb i importafgifter, som ville være gældende for de midlertidigt udførte varer ifølge disses korrekte position, når forædlingsprodukterne overgår til fri omsætning.

44 Med henblik på at besvare dette spørgsmål må der, som den portugisiske regering har anført, indledningsvis tages stilling til, om toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), kan finde anvendelse i den foreliggende hovedsag.

45 Det skal erindres, at der i henhold til denne bestemmelse ikke foretages efterfølgende bogføring af det afgiftsbeløb, der skal opkræves eller efteropkræves,

når det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb ikke er blevet korrekt bogført som følge af en fejl, der hidrører fra toldmyndighederne selv, og som debitor ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget.

46 Som generaladvokaten med rette har påpeget i punkt 53 og 54 i forslaget til afgørelse, skyldes den fejlagtige tarifering af de midlertidigt udførte varer i den foreliggende hovedsag, imidlertid hverken den franske eller den italienske toldmyndighed, men først og fremmest den italienske klarerer, Hewlett Packard Italiana SpA, der benyttede en ukorrekt toldposition i sine egne angivelser til midlertidig udførsel. Desuden fremgår det af sagens akter, at GEFCO forholdsvis let kunne have opdaget fejlen.

47 Det må derfor konstateres, at betingelserne for at anvende toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), ikke er opfyldt i den foreliggende hovedsag.

48 Herefter skal de foreliggende omstændigheder i hovedsagen alene behandles i lyset af de bestemmelser, der regulerer proceduren for passiv forædling, navnlig toldkodeksens artikel 150, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse indrømmes der ikke fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter, når en af betingelserne eller forpligtelserne i forbindelse med proceduren for passiv forædling ikke er opfyldt, medmindre det godtgøres, at tilsidesættelserne ikke har haft reel betydning for procedurens virkemåde.

49 Det bemærkes, at den toldposition, der blev benyttet i angivelsen til midlertidig udførsel og anført i udførselstilladelsen, i den foreliggende hovedsag var ukorrekt. Det fremgår af sagens akter, at disse dokumenter ikke formelt er blevet berigtiget.

Ingen af de parter, som har afgivet indlæg i sagen, har bestridt, at alle betingelser og forpligtelser i forbindelse med proceduren for passiv forædling under sådanne omstændigheder ikke er blevet opfyldt.

50 I indlæggene er der delte opfattelser med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt den erhvervsdrivende — i mangel af en formel ændring af de relevante told-dokumenter — har ret til at føre bevis for, at den ukorrekte angivelse ikke har haft en reel betydning for virkemåden af proceduren for passiv forædling i toldkodeksens artikel 150, stk. 2's forstand.

51 I denne henseende må det konstateres, at såfremt den erhvervsdrivende under alle omstændigheder udelukkes fra at føre dette bevis, vil toldkodeksens artikel 150, stk. 2, miste sin effektive virkning. Det bemærkes, at et af formålene med proceduren for passiv forædling er at undgå toldopkrævning for varer, der udføres af Fællesskabet med henblik på passiv forædling (jf. i denne retning dom af 17.7.1997, sag C-142/96, Wacker Werke, Sml. I, s. 4649, præmis 21). Som generaladvokaten med rette har påpeget i punkt 66 i forslaget til afgørelse, risikerer en fortolkning, hvorefter det ikke tillades at føre et sådant bevis, at gøre det umuligt at virkeliggøre dette formål, eftersom de erhvervsdrivende da uden grund ville blive pålagt større afgifter.

52 Det skal præciseres, at når en sådan bevisførelse tillades, er det debitor for toldskylden, der skal føre beviset. Det tilkommer denne at godtgøre over for de kompetente nationale myndigheder, at angivelsen til midlertidig udførsel ikke har haft en reel betydning for den pågældende toldprocedures virkemåde. Et sådant bevis skal gøre det muligt, uden nogen tvivl, at godtgøre, at forædlings-produkterne er blevet fremstillet på grundlag af de midlertidigt udførte varer.

53 Som Kommissionen med rette har gjort gældende, har en ukorrekt angivelse generelt en reel betydning for virkemåden af proceduren for passiv forædling. Dette er dog ikke nødvendigvis tilfældet, når toldmyndighederne selv har konstateret, at indholdet af de relevante tolddokumenter er ukorrekt, og når der let kan foretages en korrekt tarifering ved, at der føres bevis for de midlertidigt udførte varers faktiske beskaffenhed.

54 Det bemærkes, at under de foreliggende omstændigheder i hovedsagen har de italienske toldmyndigheder bekræftet, at de midlertidigt udførte varers korrekte toldposition var den, som GEFCO havde angivet. Desuden indeholdt bevillingen til midlertidig udførsel et antal oplysninger, som gjorde det muligt at godtgøre disse varers faktiske beskaffenhed.

55 Henset til de ovenfor anførte bemærkninger skal det forelagte spørgsmål besvares som følger:

— Toldkodeksens artikel 145-151 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en erhvervsdrivende, der har angivet varer under en ukorrekt toldposition ved disses midlertidige udførsel fra Fællesskabets område i henhold til proceduren for passiv forædling — selv i mangel af en formel ændring af angivelsen til midlertidig udførsel — fører bevis for, at den

ukorrekte angivelse ikke har haft en reel betydning for denne procedures virkemåde i toldkodeksens artikel 150, stk. 2's forstand.

— Et sådant bevis skal gøre det muligt, uden nogen tvivl, at godtgøre, at forædlingsprodukterne er blevet fremstillet på grundlag af de midlertidigt udførte varer.

— Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre — henset til samtlige omstændigheder i den foreliggende hovedsag — om den erhvervsdrivende har ført dette bevis.

— I bekræftende tilfælde kan det beløb i importafgifter, som ville være gældende for de midlertidigt udførte varer ifølge disses korrekte position, fradrages, når forædlingsprodukterne overgår til fri omsætning.

Sagens omkostninger

56 De udgifter, der er afholdt af den franske og den portugisiske regering samt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af tribunal d'instance de Metz ved kendelse af 8. oktober 2001, for ret:

1) Artikel 145-151 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en erhvervsdrivende, der har angivet varer under en ukorrekt toldposition ved disses midlertidige udførsel fra Fællesskabets område i henhold til proceduren for passiv forædling — selv i mangel af en formel ændring af angivelsen til midlertidig udførsel — fører bevis for, at den ukorrekte angivelse ikke har haft en reel betydning for denne procedures virkemåde i forordningens artikel 150, stk. 2's forstand.

2) Et sådant bevis skal gøre det muligt, uden nogen tvivl, at godtgøre, at forædlingsprodukterne er blevet fremstillet på grundlag af de midlertidigt udførte varer.

3) Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre — henset til samtlige omstændigheder i den foreliggende hovedsag — om den erhvervsdrivende har ført dette bevis.

4) I bekræftende tilfælde kan det beløb i importafgifter, som ville være gældende for de midlertidigt udførte varer ifølge disses korrekte position, fradrages, når forædlingsprodukterne overgår til fri omsætning.

Wathelet Jann Rosas

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 2. oktober 2003.

R. Grass

Justitssekretær

M. Wathelet

Formand for Første Afdeling